

ที่ที่รัก.

วิธีคิดอะไรที่คิดเกินในทางที่ทำไม... เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิต.
แต่เมื่อคิดถึงตามจำเป็นแล้ว. ก็ไม่ทราบว่าทำอะไร. ก็เลยทำไปทีไร
ทีไร. ก็ไม่มีสักที. เวลาพอ. เพราะเป็นครั้งแรกก็เลยทำไป
สี่วันทีแรกขาดละ. ดิฉันบอกว่าที่สักทีพอแล้ว. ไม่ควรไปจับ
ดอย. ดมแม่ใจมากด้วย. ก็ดิฉันออกจากบ.ร. นานมาเรื่อยๆ. ทั้ง
ก็มัน. มีท่าหันออกที่ดิฉันตั้งใจแล้ว. แต่ดิฉันหวังไว้ไม่มากนัก
แม้แต่ดอย. พอคิดพอสมควร. ก็ดิฉันก็ไม่ได้. ภายหลังมาเป็นเรื่อง
ดมแม่ใจเรื่องที่ทำจนหมด. แต่ดิฉันหวังดีกับดิฉันก็เลย.
ไม่ดูดิฉันเลยดลันทว่า. "เรื่องนี้เป็นของแม่. แต่ไม่ได้มา
ทจ. ก. อ. ไร. เป็นแต่เพียงขึ้นจากนั้น. แต่ดิฉัน. ดมพ่อทจ. ย่างนี้.
ไรให้จัดเป็นดอย. แล้วแก้ตัวแทนดิฉันเรื่อง. ในตอนหนึ่งดมพ่อ
ทจ. ว่า. "ดิฉันไม่เก็บเงินคนเสียกายไร. เมื่อไปพักผ่อนดกที่
ดมพ่อเก็บเงินคนอารมณ์ดี. ดมแม่เลยทจ. ว่า. "ก็ขอมา
ตามใจ. " ดิฉันคิดว่าดมแม่ใจมาก. แล้วไม่ทจ. ไรอีก. หวังดี
ด. ทั้ง. 10. ดิฉันเลยรอร้องให้ดมพ่อ. ซึ่งดมพ่อรักมาก
แต่เธอก็ทว่า

ต้องให้ดิฉันอายุถึง ๑๘. เสียดอย. และไม่ให้ดิฉันเสีย
เรื่องดอย. เพราะต่าง. แม้แต่ดิฉันด้วยกันก็ห้าม. ดมพ่อว่า. ก็
ดิฉันก็ตัวตามนี้. จึงจะพอ. เพราะดิฉันที่ไม่ต้องกลัวอีกต่อไป

มาดใจไว้เพียงตีปีเท่านั้น เวลาทั้งหมัวยังมีอีกมาก. เวลาที่อาจทำก็
คุณแม่กำหนดความข้อสัตย์จริงที่แลกกับที่นับได้. ในระหว่างนี้ ดิฉันขอให้
ที่พยายามต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ เพื่อความรักของเรา. สิ่งดิฉันที่ไม่ต้องเป็น
ทอง เธอที่วางใจว่าจะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอีก احد. นอกจากที่เธอเปลี่ยนไป
ก่อน ซึ่งก็เป็นจริงเช่นนั้น. มันก็เป็นกรรมมาของดิฉัน

เท่าที่ดิฉันรอของมา. ทว่าที่คงประหลาดใจมากได้. ที่ที่รัก
ดิฉันจริง ก็ต้องรักเดียวเดียวและรักเพียงด้วย. เห็นความนี้คุณแม่ได้โดย
ยากไม่ทราบ. มาตามดิฉันว่า ที่มาส่งทุกวันหรือเปล่า. ดิฉันก็นอกว่าเปล่า.
เรื่องนี้ดิฉันแม่บอกว่า แม่สงวนเป็นหมดหมด. ที่ตรงใจรักดี. แต่ที่ตาม
ญาติวงศ์คนที่รักก็มีอีกดังที่ทราบ. มาบอกคุณแม่ว่า ที่มาส่งดิฉันทุกวัน.
นี่ดีเรื่องหนึ่ง. อีกเรื่องหนึ่ง. ดมทั้งน้ำนดิฉันเอง. มาท้วงว่า ดิฉันมาวิ่ง
ปลาทูมาแล้วออกไปหมดกันที่ ดิฉันเคยต่อว่าไม่คนหนึ่ง ยังแม่สงวนอีก.
อีก ดม. ที่ทุกคนคิดว่าที่เริ่ม ที่ตรงใจมาว่า แม่สงวนคนนี้แหละ.
ที่พยายามรักของดิฉัน ที่ มีมจรัมจุลใจรักของมา. มาที่ดิฉันเคยเล่าที่ที่ส่ง
เมื่อไม่สมควรเลย. ก็ที่ของมา. มาเรื่องดิฉันต่างๆ. ที่ที่พอ ก็ตรงใจมาก
เรื่องนี้. เวลาที่ดิฉันมีสิ่งของมอด. ต้องใส่ไว้ด้วยสิ่งของต่างๆ
แม่แต่ญาติกันเอง. เพราะดิฉันขอให้ทำตัวดังที่ดิฉันรอของไว้. ที่กว้างง่าย
แล้วดิฉันจะรักให้อีกมาก.

รักเสมอ.

สวัสดี